

NAZLI İBRAHİMOVA

Nazlı Şümşad qızı İbrahimova 24 sentyabr 1969-cu ildə Ağdərə rayonunun Umudlu kəndində anadan olub. 1976-cı ildə Məşadi Əzizbəyov adına Umudlu kənd orta məktəbinin birinci sinifinə qədəm qoymuşdur. 1986-cı ildə 10 illik təhsilini başa vurmuşdur. 1992-ci ildə Ağdam rayonunun "Uşaq bağçası tərbiyəçisi" texnikumunu bitirmişdir. 2007-ci ildə Tərtər şəhəri 4 sayılı "Uşaq baxçası - Körpələr Evi"ndə tərbiyəçi vəzifəsində çalışmışdır. 2007-ci ildə "Globalnet" MMC-nin nəzdində fəaliyyət göstərən Tərtər şəhər "İntelekt" kompüter kursunda "İnformativ texnologiyalar və kompüter" proqramlar paketi çərçivəsində 01 may 2007-ci il tarixdən 01 noyabr 2007-ci il tarixədək proqram təminatları üzrə treyninq-kurslar keçmiş, sertifikatla layiq görülmüşdür.

2011-ci ildən Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyasının (AMEA) Akademik Yusif Məmmədaliyev adına Neft-Kimya Prosesləri İnstitutunda (NKPI) kompüter üzrə operator vəzifəsində çalışır.

Bundan əlavə bir sıra nailiyyətləri olmuş, 1995-ci ildə nəşr olunmuş "Bir Qəlb Yarası" şeirlər kitabının müəllifidir. Kitabda müəllifin müxtəlif mövzulara həsr olunmuş 32 şeiri yer almışdır.

2019-cu ildə Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyası Azad Həmkarlar İttifaqı Rəyasət Heyətinin qərarı ilə çapa tövsiyə olunmuş, AMEA-nın vitse prezidenti İsa Həbibbəylinin ideya müəllifi olduğu "Qoşa Qanad 3" Ədəbi almanaxında "Yanar Ürək", "Sevgilim", "Bənövşə" adlı üç şeiri dərc olunmuşdur.

Ailəlidir

Bədii yaradıcılıqla məşğuldur, gözəl şeir nümunələrinin müəllifidir.

YADDAŞLARDA ƏBƏDİ

Qarabağ dərdimizdir,
Sırlı bir elimizdir.
Düşmənin əlində ikən,
Yaralı yerimizdir.

İndi şəhid qanıyla,
Tutuldu hər qarışı.
İgid əsgər ruhuyla,
Boyandı hər torpağı.

Qanınızla yazdınız,
Hər qarışı izlədik.
Qəlbimizdə yeriniz,
Dilimizdə əzbərsiz.

Yaddaşlarda əbədi,
Dəmir yumruqla qalan.
Qızıl hərflə yazılan,
Zəfər bayrağımızdır!

YAŞAYACAQSAN BELƏ!

Mirsədi vətən sevən,
Yurd həsrətinə dözən.
Ata necə idi kəndim?
Sorub durardı elin.

Döyüşə qatılandan,
Hər ana hazır olan.
Qələbəyə can atan,
Qəhrəman əsgər oldun.

İgid əsgər adını,
Aldın döyüş zamanı.
Şəhidlik zirvəsinə,
Ucaldın Mirsədim.

İndi zəfər bayrağı,
Dalğalanır yurdunda.
Əbədi qəlbimizdə,
Yaşayacaqsan belə.

Soldu ürəkdə arzun,
Dilək dolu xəyalın.
Oldu illər dastanı,
Qalib Azərbaycanın!

DÖVRÜ-ZAMAN

Elə bir dünyadayıq,
Sonsuz bir amaldayıq.
Bundan sonra hardayıq?
Yenə də bir ruhdayıq.

Qururuq, yaradıq,
Hərdən bir anlayırıq.
Dünyadı aldanırıq,
Yaxşı, yaman qanıırıq.

Dəyişir qısqanıq,
Mat məəttəl baxırıq.
Yeniliyə can atıb,
Çərçivədən çıxırıq.

Dövrü zaman qədimdir,
Bizə gözəl gəlibdir.
Düz anlayaq, düz quraq,
Gələcəyə anladaq.

Qiymətli həyatdayıq,
Bir ömür sınaqdayıq.
Düz oturaq, düz duraq,
Yeniliyə atlıdaq.

GÜLLƏRLƏ DƏRDLƏŞİRƏM

Baharın bu gəlişi,
Güllərin ən gözəli.
Qızılgülün iylişi,
Bizim bağda bitibdi.

Gülləri çox sevirəm,
Dillərin də bilirəm.
Onlar məni duyullar,
Hərdən də danışirlar.

Güllərlə dərdləşirəm,
Sırrımı gizlətmirəm.
Gülün gözəlliyindən,
Dinclik tapır ürəyim.

Güllərində dərdi var,
Biri suya möhtacdı.
Biri gözəl torpağa,
Biri də saf insana.

Dağda dərədə bitər,
Düzdə çəməndə bitər.
O, da insan kimidir,
Yeri qismət, talehdir.

UNUDA BİLMƏZ İNSAN

Akademik Akif Həmid
oğlu Əzizovun şirin
xatirəsinə həsr olunub

Elə düşüncə ilə,
Yanaşırdım hər işə.
Unudurdum dünyanın,
Əzəl-axırı da var.

İncə-ince gülüşü ilə,
Sakit-sakit duruşu ilə.
Elə bil ki bir dəryadı,
Düşünürdü, daşırmıdı.

Yeniliklər axtarırdı,
Yaradırdı, yazırdı.
Düşüncələr içində,
Elm ilə yaşayırdı.

Arif idi, dinməzdi,
Fikrini bildirməzdi.
Hər gələnin yanında,
O, dərini deməzdi.

Elmdə itki oldu,
Rəhbərimiz yox oldu.
Suallar cavabsızdır,
Görünür yerin hər an.

GÖZƏL AZƏRBAYCANIM

Günü-gündən ucalırsan.
Gözəl Azərbaycanım,
Havam, suyum varım.
Gözəl Azərbaycanım.

Səndən uzaq yaşamaram,
Doğma elim, obam mənim.
Ana torpağım mənim,
Gözəl Azərbaycanım.

Yurduma əl uzadan,
Alacaqdı cavabın.
Ata oğul canların,
Gözəl Azərbaycanım.

Adətin, ənənən var,
Gözəl qız, gəlinin var.
Xoşbəxt gələcəyin var,
Gözəl Azərbaycanım.

NECƏ DEYİM MƏN SİZƏ?

Sığınram özümə,
Doğru-düzgün sözümə.
Nələr olur özümə,
Dözüm qalır özümə.

Necə deyim mən sizə?
Daşdan möhkəməm, möhkəm!
Sirlər xəzinəsidir,
Ötən, keçən bu günlər.

Mən demirəm, dinmirəm,
Bilməyin ki, ölürəm.
Alçaqların içində,
İnciyirəm, küsürəm.

Yenə deyib, gülürəm,
İnsafsızlıq içində.
Sarılıram, soluram,
Əlli üçdə donuram.

Böhtanların içində,
Sığınram Allaha.
Deyirəm anlamza,
Dəyməyin məhsumlara.

Aldatmayın rəhbəri,
Öz istəyiniz üçün.
Boyamayın ətrafı,
Çirkli oyun içinə.

Zara gəlmişəm belə,
Yaxşı yaman deyəndən.
Özünü görməyəndən,
Sözünü bilməyəndən.

ÜLVİYYƏ

Ü rəyin gül kimidir,
L alə üzlü, şirin sözlü.
V əfəlisən bilən bilir,
İ llərinin uğuru var.

Y eniliyə can atırsan,
Y enə yazıb, yaradırsan.
Ə ldə qələm dildə elm,
Elm ilə ucalırsan.

Gənc alimlər sırasında,
Tanınırsan, yüksəlirsən.
İşini çox sevirsen,
Elini yüksəldirsən.

İncə gülsən gülüşünlə,
Yerişi, qaməti gözəl.
Şəhla gözlüdür gözün,
Sərvi boylu gözəlsən.

Nə desən də, düz deyirsən,
Səvməyəni, sevmirsən.
Özünə hörmət edirsən,
Ürəkdən sevilirsən.

SIZLADI, FƏRYAD ELƏDİ

Sızladı, fəryad elədi,
Qəlbim qubar elədi.
Canlar güllə içində,
Odlara düşər elədi.

Sızladı, fəryad elədi,
Yandı Xocalı ah-vayla.
Qəlbimizdə qan yuvası,
Ocaq kimi yanar elədi.

Sızladı, fəryad elədi,
Fəryadına yetişmədik.
İniltisi qan yaddaşı,
Elədi fəryad harayı.

Qana boyandı Xocalı,
Qanla yudu qan yaddaşı.
Neçə igid şəhid oldu,
Fevral ayı mətəm oldu.